

جهان متوجه اوکراین است، درباره افغانستان زیاد چیزی شنیده نمی شود. از زمانیکه طالبان در ۱۵ اگست ۲۰۲۱ به کابل یورش بردند، صداها خبرنگار زن و مرد مجبور شدند گزارشدهی شان را متوقف نمایند، پنهان شوند یا فرار کنند. کسب به اطلاعات مطمئن از این کشور دشوار شده است. گرچه کمتر از آن کشور می شنویم، مگر مشکل اصلی حل نشده باقی مانده است. برعکس: هر قدر قدرت طالبان بیشتر می شود، در برابر کارکنان رسانه ای اقدامات شان از طریق ممنوعیت، تعقیب و بازداشت نیز افزایش می یابد. این وضعیت هم در کابل، اما بویژه در ولایات کشور دیده می شود، چون ولایت ها اکثراً از دید رسانه های بین المللی دور می باشند.

با کوششهای فراوان، سازمان خبرنگاران بدون مرز - RSF توانست از اگست سال گذشته به این طرف ۱۵۰ کارکنان رسانه ای افغان و خانواده هایشان را به آلمان تخلیه نماید. مگر هر روز از خبرنگاران زن و مرد فریاد و درخواست کمک دریافت می کنیم که از ماهها پنهان اند یا به کشورهای همسایه فرار کرده اند، که هر لحظه ممکن است به طالبان تسلیم داده شوند. برای آنان نیز یک راه مطمئن نیاز است.

ما از این سبب می پرسیم: چرا تا هنوز یک برنامه همه جانبه بشری پذیرش وجود ندارد، طوریکه در قرارداد ائتلافی آلمان اعلام شده بود؟ چرا قضایای عاجل خلاف همه تعهدات، آلمان زیر کار قرار ندارند؟ وضعیت گزارندهی در کشور فعلاً چگونه است؟ کارکنان رسانه ای چطور می توانند از خطر دور شوند؟ و در تبعید کار شان چطور ادامه پیدا کرده می تواند؟

راجع به این موضوعات کارکنان رسانه های افغانستان و آلمان می خواهند تبادل نظر نمایند و به آدرس مسئولان سیاسی آلمان علنی خطاب کنند. نه ماه پس از سقوط کابل خبرنگاران بدون مرز، در یک نشست خبری نیز نتایج یک همه پرسی با آمار دقیق و گزارشهای عینی خبرنگاران زن و مرد، که تخلیه شان کامیاب بود، ارائه خواهند کرد: شمار این نفرها چند است؟ آنها کجا بسر می برند؟ آرزوی شان چیست؟ چند تن می خواهند از تبعید به کار شان دوام بدهند؟ برای این هدف چه چیز نیاز دارند؟ نشست با:

- مبینه ساعی، رئیس پیشین یک رادیو افغانی، که به کمک خبرنگاران بدون مرز به آلمان پناه آورده است

- نتالی امیری، خبرنگار، نویسنده کتاب و گرداننده ویلت اسپینگل

- یک نماینده دویچه وله (DW)

به گرداندگی: کریستیان مهر، رئیس اجرایی خبرنگاران بدون مرز

وقت: ۲۴ می از ساعت ۱۱ تا ۱۳

محل: اتحادیه فدرالی بنیادهای آلمانی Bundesverband Deutscher Stiftungen, Forum
Robert Bosch, Mauerstraße 93 in 10117 Berlin

این نشست با ترجمه دری-آلمانی برگزار می شود. از طریق بخش زنده می توانید این نشست به دری
(<https://youtu.be/DzhCV3qjgIE>) و آلمانی (<https://youtu.be/VTHciEqdWAI>) را دنبال
نمائید. ثبت نام زیر event@reporter-ohne-grenzen.de امکان پذیر می باشد.

مبینه ساعی

مبینه خیراندیش ساعی یک خبرنگار رادیویی افغانی است. او در سال ۱۹۸۲ در بلخ در شمال
افغانستان به دنیا آمده و در همانجا بعداً در رشته ژورنالیزم تحصیل کرده است. او در شهر مزار
شریف رادیو رابعه بلخی را بنیاد گذشت، این نخستین فرستنده رادیویی در منطقه بود که از سال ۲۰۰۳
تا ۲۰۱۶ ریاست این رادیو را به عهده داشت. تمرکز خانم ساعی بالای موضوعات مربوط زنان بود،
هم در گزارشدهی و هم از طریق برنامه ها صدای زنان را بلند نموده و آنان را در این رادیو وظیفه
می داد. در شش سال اخیر خانم ساعی به حیث مدیر برای سازمان غیر دولتی نی کار می کرد که برای
رسانه های آزاد در افغانستان فعالیت دارد. بعد از این که طالبان برای بار دوم در اگست ۲۰۲۱ به
قدرت رسیدند، او در اکتوبر ۲۰۲۱ با فامیل خود کشور را ترک نمود. بعد از سپری نمودن سه ماه در
کشور آلبانیا ساعی در جنوری ۲۰۲۲ به کمک سازمان خبرنگاران بدون مرز به آلمان رسید. فعلاً او با
خانواده خود در ویسلخ بادن ورتمبرگ زنده گی می کند و کورس ادغام را به پیش می برد. در پهلوی
آن به صورت داوطلبانه برای فرستنده افغانی وطن رادیو/تلویزیون کار می کند.

شکیلا ابراهیم خیل

شکیلا ابراهیم خیل یک خبرنگار تلویزیونی افغانی بوده، که در سال ۱۹۸۳ در ولایت کاپیسا در شمال
افغانستان به دنیا آمده است. خانم ابراهیم خیل در رشته ژورنالیزم پوهنتون کابل تحصیل نموده و او در
آنجا رژیم اول طالبان را تجربه کرده است. از زمان تحصیل تا ۲۰۱۶ وی برای طلوع و طلوع نیوز،
دو فرستنده تلویزیونی معروف افغانستان کار می کرد. او در پهلوی فعالیت های دیگر، با حامد کرزی
رئیس جمهوری پیشین افغانستان نیز مصاحبه داشت. در سال ۲۰۱۶ با اولاد خود به آلمان پناه برد. از
۲۰۱۸ به این سو، وی در بخش افغانستان دویچه وله کار می کند. او حالا در دارمشتات اقامت داشته و
در بن مشغول کار می باشد. ساحه کاری او حقوق بشر، زنان، کودکان، فساد اداری و بی عدالتی با
محرقات قربانیان آن می باشد. مستند برنده جایزه «روپارویی با اژدها» از کار او به حیث یکی از
مشهورترین ژورنالست زن افغانستان حکایت می کند. او چند بار برای «جایزه زنان شجاع» نامزد
گردیده و در سال ۲۰۱۹ «جایزه فعال حقوق بشر» از جشنواره بین المللی فلم «Movies that matter»
در لاهه دریافت کرده است.

نتالی امیری

نتالی امیری یک خبرنگار و نویسنده آلمانی ایرانی بوده، که در سال ۱۹۷۸ در مونیخ په دنیا آمده
است. خانم امیری در رشته شرق شناسی و اسلام شناسی تحصیل نموده که با استفاده از یک بورسیه

موسسه مبادلات اکادمیک آلمان به تهران و دمشق سفر کرده بود. او در سال ۲۰۰۷ برای دفتر ARD در تهران آغاز به کار کرد که از ۲۰۱۵ مدیر همان دفتر بود. بر علاوه، امیری از ۲۰۱۱ بدین سو جایگزین گزارشگران در استدیو های ARD و بایریش روندفونک - BR در استانبول، اتن، روم و غیره بوده است. در سال ۲۰۱۴ او گرداندگی برنامه ویلت اشپیگل ARD و همزمان در بایریش روندفونک نیز مجله «نگاه به اروپا» Euroblick را آغاز کرد. در جریان کار خود جوایز فراوانی به دست آورده، مثلاً برای مستند „Tod vor Lampedusa - Europas Sündenfall“ شبکه ARD. مجله Medium Magazin او را به حیث ژورنالیست برجسته سیاسی ستایش نمود چون او با «همدردی اما در عین حال نگاه انتقادی بالای دولتها» از کشورهای بحرانی مانند سوریه و افغانستان گزارش می دهد. وزارت خارجه در ۲۰۲۰ برای وی هشدار داد تا پس از این به ایران سفر نه کند. در ۲۱ می ۲۰۲۲ کتاب جدید وی «افغانستان - بازنده شکست ناپذیر» منتشر می شود. این کتاب صد روز بعد از قدرت گیری طالبان که وی در آن زمان به افغانستان سفر کرده بود، شکل گرفت.